

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 188/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. augusta 2005 predbežne prerokoval sťažnosť S. R., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, namietajúcu porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uzneseniami Krajského súdu v Prešove č. k. 2 Tos 21/05-23 zo 17. marca 2005 a č. k. 2 Nto 15/04-12 z 10. novembra 2005 a uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 3 Nt 8/03-18 z 15. februára 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. R. o d m i e t a z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 14. júna 2005 doručené podanie S. R., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Sťažnosť“, v ktorej namieta postup Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) a Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní o jeho návrhu na obnovu konania.

Podľa obsahu podania ústavný súd usúdil, že zámerom sťažovateľa bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Pretože sťažnosť sťažovateľa v predloženom znení neobsahovala všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa, aby doplnil svoje podanie o chýbajúce náležitosti, a poučil ho, že ak na výzvu v určenej lehote nebude reagovať, ústavný súd jeho sťažnosť odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť podaním doručeným ústavnému súdu 13. júla 2005. Po doplnení sťažnosti ústavný súd ustálil, že sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy uzneseniami krajského súdu č. k. 2 Tos 21/05-23 zo 17. marca 2005 a č. k. 2 Nto 15/04-12 z 10. novembra 2005 a uznesením okresného súdu 3 Nt 8/03 – 18 z 15. februára 2005.

Z obsahu sťažnosti, jej doplnenia i priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 T 34/01 z 2. októbra 2001 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 2 To 324/01 z 2. októbra 2001 uznaný vinným zo spáchania trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona a trestného činu súlože medzi príbuznými podľa § 245 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní siedmich rokov, ktorý si v súčasnosti odpykáva.

Sťažovateľ podaním z 10. marca 2003 požiadal okresný súd o obnovu konania s odôvodnením, že poškodená (manželka sťažovateľa) krivo vypovedala. Pojednávanie v tejto veci sa konalo až 28. septembra 2004 po predchádzajúcej urgencii sťažovateľa. Na pojednávaní sťažovateľ požiadal o odňatie veci okresnému súdu a prikázanie veci inému súdu, vzhľadom na skutočnosť, že jeho manželka je zamestnankyňou okresného súdu. Krajský súd žiadosti sťažovateľa namietaným uznesením č. k. 2 Nto 15/04-12 z 10. novembra 2005 nevyhovel. Následne okresný súd namietaným uznesením č. k. 3 Nt 8/03-18 z 15. februára 2005 žiadosť sťažovateľa o obnovu konania zamietol s odôvodnením, že sťažovateľ vo svojej žiadosti neuviedol žiadne nové skutočnosti, keďže *„odsúdeným uvádzané nepravdivé vypovedanie proti nemu zo strany poškodenej nie je*

možné považovať za nový dôkaz, resp. novú skutočnosť, nakoľko s hodnotením výpovede tejto svedkyne sa okresný i krajský súd vysporiadali v cit. rozsudku, resp. uznesení“. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd namietaným uznesením č. k. 2 Tos 21/05-23 zo 17. marca 2005 tak, že ho zamietol. V odôvodnení tohto uznesenia sa okrem iného uvádza „Aj krajský súd je toho názoru, že odsúdený ani pri návrhu na povolenie obnovy konania, ani pri výpovedi na verejnom zasadnutí v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samej osebe, alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, ako bolo rozhodnutie okresného súdu, následne rozhodnutie Krajského súdu v Prešove.“.

Sťažnosť ani po doplnení neobsahuje návrh na rozhodnutie ústavného súdu.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že sťažnosť ani po doplnení neobsahuje „návrh, akého rozhodnutia sa sťažovateľ domáha“, t. j. neobsahuje náležitosť predpísanú zákonom o ústavnom súde (§ 20), a to aj napriek tomu, že ústavný súd sťažovateľa vyzval, aby doplnil svoje podanie o chýbajúce náležitosti, zároveň sťažovateľa poučil o tom, aké náležitosti musí sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy obsahovať. Na tomto základe ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní uznesením odmietol

podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že vo vzťahu k časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta uznesenie krajského súdu č. k. 2 Nto 15/04-12 z 10. novembra 2005 a uznesenie okresného súdu č. k. 3 Nt 8/03–18 z 15. februára 2005, je sťažnosť podaná vzhľadom na lehotu uvedenú v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde oneskorene, t. j. je založený aj ďalší dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vo vzťahu k časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta uznesenie krajského súdu č. k. 2 Tos 21/05-23 zo 17. marca 2005, navyše podľa názoru ústavného súdu existujú aj argumenty na jej odmietnutie z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, pretože ústavný súd sa po preskúmaní predloženej dokumentácie stotožnil s názorom krajského súdu, že sťažovateľ vo svojej žiadosti o obnovu konania nepredložil žiadne nové skutočnosti a nové dôkazy, ktoré by zakladali dôvod na iné rozhodnutie krajského súdu vo veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2005